

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 50886

гр. София, 05.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ**

като разглежда докладваното от **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ** Частно гражданско дело № 20231110153871 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 411, ал. 2, т. 2 и 3 ГПК във връзка с чл. 146, ал. 2 ЗЗП.

Подадено е заявление от „Профи кредит България“ ЕООД за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу Ж. Л. Б. за следните суми: 414,34 лева – неплатен остатък от главница, ведно със законната лихва от 29.09.2023 г. до изплащане на вземането; 73,75 лева – възнаградителна договорна лихва (наречена в заявлението „договорно възнаграждение“) за периода от 10.03.2022 г. до 10.11.2022 г.; 117,60 лева – възнаграждение за ползване на услуга „фаст“ по договора; 286,36 лева – възнаграждение за ползване на услуга „флекси“ по договора, и 79,77 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 11.01.2022 г. до 10.11.2022 г. – задължения по договор за потребителски кредит № 40007261324/23.12.2021 г., сключен между страните по делото.

Настоящият съдебен състав, като съобразява служебното си задължение да не допуска предварително изпълнение и да не издава заповеди за изпълнение въз основа на задължения, възникнали от нищожни поради противоречие със закона договорни клаузи и такива, които са вероятно неравноправни (чл. 411, ал. 2, т. 2 и 3 ГПК), намира следното:

Съгласно текста на договора за кредит, представен по делото, предоставената услуга „флекси“ се състои в следното: право на потребителя да отлага плащане на вноски и да намалява техния размер, както и да променя датата на падежа. Съдът намира, че предоставянето на част от тези услуги – промяна на размер на вноската, на дата на падеж или възможност за отпускане на допълнителни суми е предпоставено от допълнително изявление на търговеца съгласно т. 15.2.1, б, „а“, посл. тире от договора, което не е дадено към момента на сключване на договора – т.е. така наречените „допълнителни услуги“ представляват само възможности за търговеца, при това изцяло свързани с основния предмет на договора за кредит – определят акцесорни клаузи на основното задължение за връщане на кредита на вноски. Същевременно за тези „услуги“, които потребителят не получава ефективно,

той се задължава да заплати още на датата на отпускане на кредита. Следователно е вероятно подобна клауза, която представя абстрактна възможност потребителят да получи определени отсрочки на плащане и т.н., да поставя потребителя в положение да изпълнява своите задължения, дори ако търговецът не изпълни своите – изрично предвидена хипотеза на неравноправност на договорна клауза, уредена в чл. 143, т. 14 ЗЗП. Поради това е налице основателно съмнение за това, че заявителят се позовава на неравноправна клауза в потребителски договор и съдът не следва да издава акт, въз основа на който би могло да се допусне принудително изпълнение на такова вземане срещу потребител.

По отношение на клаузата „фаст“ – за заплащане за по-бързо разглеждане на кредита, същата се явява нищожна поради прякото □ противоречие със забраната на чл. 10а, ал. 2 ЗПКр, според която не се допуска начисляване на разходи за усвояване на кредита (вкл. за по-бързото му предоставяне на потребителя).

Тъй като тези услуги представляват част от задължението по договора, като са елементи от договорното съдържание (особено услугата „фаст“, която е на практика за отпускане на кредита), за тяхното ползване се заплаща за предоставяне на кредита при условията, установени в договора, вкл. датата на отпускането му, което е съществен елемент от пазарното решение дали потребителят да избере даден вид кредит – на коя дата ще си получи парите. Поради това таксите за посочените вземания следва да се приемат за част от „общия разход по кредита“ по смисъла на § 1, т. 1 ЗПКр и следователно да участват по реда на чл. 19, ал. 1 ЗПКр при формиране на годишния процент на разходите (ГПР). Съобразно текста на договора, представен по делото (на лист 7 от същото) това не е направено – ГПР е изчислен само върху главницата и лихвата, а таксите за „допълнителни услуги“ са добавена след това, отделени са като отделни вноски по „допълнителен“ договор, и не участват при формиране на ГПР. Така съобразно с практиката на Съда на Европейския съюз – т. 1 и 2 от Решение от 21.03.2024 г. по дело C-714/22 *Профи кредит България*, в случая следва да се приеме, че има сериозно съмнение дали в договора е посочен правилен ГПР, т.е. не е посочен ГПР и целият договор следва да се приеме за вероятно нищожен на основание чл. 22 ЗПКр във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПКр, поради вероятно неравноправния начин на определяне на ГПР, като заявителят безспорно има право да получи само главница по договора и лихва за забава, а заявлението му се отхвърля за всички останали вземания, тъй като тези вземания не са безспорни и за тях на основание чл. 411, ал. 2, т. 3 ГПК не се издава заповед, защото не са отчетени ефектите на евентуалната неравноправност.

Същевременно в уточнителна молба на заявителя от 15.01.2024 г. се признава, че длъжникът е заплатил на заявителя общо 204,52 лева по кредита – 99,70 лева на 21.03.2022 г., 99,70 лева на 02.05.2022 г., и 5,12 лева на непосочена дата. Поради това следва да се издаде заповед за изпълнение само за онези суми, които представляват главница по договора, увеличени с лихвите за забава, като от тях се извадят платените 204,52 лева, като съдът прилага служебно правилата за прихващане на изпълнението по чл. 76 ЗЗД.

Последното следва да се допусне съобразно указанията на Съда на Европейския съюз, дадени в т. 2 и т.47 от мотивите на Решение от 30.06.2022 г. по дело С-170/21 *Профи кредит България*, тъй като Върховният касационен съд в практиката си допуска служебно прихващане на изпълнение не само с надплатеното поради лихвен процент, по-висок от петкратния размер на законната лихва (чл. 19, ал. 6 ЗПКр), а и в други случаи на надплатено поради недействителност на клаузи – вж. Решение 50086/21.12.2023 г. по търговско дело № 1027/2022 г., I ТО, докладчик – Тотка Калчева (предпоследен абзац от мотивите).

Общото задължение на длъжника за главница е за 500 лева (т. VI от договора за кредит). Първата вноска се е дължала на 10.01.2022 г. в размер за главница 46,86 лева, като от следващия ден до първото плащане от длъжника – на 21.03.2022 г., върху нея съгласно изчисление от съда по чл. 162 ГПК с лихвения калкулатор на НАП (единствен такъв на държавна институция) се е натрупала и лихва за забава в размер на 0,92 лева. С плащането от 99,70 лева на 21.03.2022 г. са погасени и двете задължения в общ размер 47,78 лева, като е останал неизползван остатък от 51,92 лева.

С тази сума по правилото на чл. 76, ал. 2 ГПК първо се покрива законната лихва за забава върху главницата по втората вноска по кредита от 38,80 лева, която лихва е в размер от 11.02.2022 г. до 21.03.2022 г. на 0,42 лева, като с погасяване на тази сума от неусвоените 51,92 лева, неусвоеният остатък възлиза на 51,50 лева. От тази сума изцяло е погасено задължението за главница по втората вноска по кредита и е останал неусвоен остатък от 12,70 лева.

С тази сума се е покрила законната лихва върху главницата по третата вноска с падеж на 10.03.2022 г. – 40,12 лева, която изчислена от съда от 11.03.2022 г. до 21.03.2022 г. е в размер на 0,12 лева. Така неусвоени остават 12,58 лева, с които е погасена част от главницата по третата вноска и са останали неплатени 27,54 лева.

Последната сума е погасена с второто плащане на длъжника от 02.05.2022 г., което обаче първо е погасило натрупалата се върху 27,54 лева законна лихва от 22.03.2022 г. до 02.05.2022 г., която съдът изчислява на 0,32 лева. Така след общо погасяване на 27,86 лева неусвоеният остатък от второто плащане на длъжника в размер на 99,70 лева е 71,84 лева.

С последната сума е погасена лихвата върху главницата по следващата вноска с падеж на 10.04.2022 г., по която главницата е 41,49 лева, а начислената лихва за забава от 11.04.2022 г. до 02.05.2022 г. – 0,25 лева. След погасяването на тази сума неусвоени са останали 71,59 лева, с които напълно е покрита и главницата от 41,49 лева и са останали неусвоени 30,10 лева.

С последната сума и платените от длъжника на неизвестна дата 5,12 лева е погасена част от главницата по петата вноска по кредита, която по погасителен план е в размер на общо 42,90 лева, като са останали неизплатени 7,68 лева.

Така е платена главница в размер на общо 202,49 лева от дължими се

500 лева. Поради това искането на заявителя за присъждане на главница следва да се уважи само за разликата между тези две суми, или за 297,51 лева, като се отхвърли до пълния предявен размер от 414,32 лева.

Претенцията за законна лихва за забава следва да се уважи само за лихвата върху 297,51 лева за установения период на забава от деня след падежа на петата вноска – 11.05.2022 г., до края на заявения исков период на 28.09.2023 г., като изчислена от съда по описания начин същата възлиза на 46,26 лева, като претенцията следва да се отхвърли за разликата над този размер до предявените 170,37 лева и за периода от 11.01.2022 г. до 10.05.2022 г.

Съразмерно на уважената част от претенцията съобразно чл. 78, ал. 1 ГПК, която възлиза на 343,77 лева, или 27,89 % от общо претендираните 1232,79 лева, следва да се присъдят и държавна такса – 27,89 % от 25 лева, т.е. 6,97 лева, и разноски за юрисконсулт – 27,89 % от 50 лева, или 13,95 лева.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл. 411, ал. 2, т. 3 ГПК заявление за издаване на заповед за изпълнение с вх. № 270642/29.09.2023 г., подадено от „Профи кредит България“ ЕООД, **В ЧАСТТА**, с която се иска издаване на заповед за изпълнение срещу **Ж. Л. Б.**, с ЕГН: *****, и адрес: С., кв. „Б.“, ул. „К.“ № **, ет. *, ап. *, за заплащане на „Профи кредит България“ ЕООД, с ЕИК:175074752, и адрес на управление: София, бул. „България“ № 49, бл. 53е, вх. В, на следните суми: **117,60 лева** – възнаграждение за ползване на услуга „фаст“ по договора; **286,36 лева** – възнаграждение за ползване на услуга „флекси“ по договора; **73,75 лева** – договорна лихва (наречена в заявлението „договорно възнаграждение“) за периода от 10.03.2022 г. до 10.11.2022 г., **разликата над 46,26 лева и пълния претендиран размер от 170,37 лева** – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 11.05.2022 г. до 28.09.2023 г., както и същото претендирано обезщетение **за периода от 11.01.2022 г. до 10.05.2022** – вземания по договор за потребителски кредит № 40008109104/21.02.2022 г., сключен между страните по делото.

УКАЗВА на основание чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК на заявителя – „Профи кредит България“ ЕООД, че може да предяви за твърдените си вземания с **осъдителен иск** пред Софийския районен съд в **едномесечен срок** от влизане на разпореждането в сила, ако иска да запази платената държавна такса в размер **на 12,03 лева**.

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на заявителя „Профи кредит България“ ЕООД. Препис да се връчи **и на двете страни по делото**.

Съдия при Софийски районен съд: _____

